

Kirjoitusohjeet Kiertäjään

Kiertäjää lukevat niin lippukunnan pienimmät jäsenet, johtajat kuin lippukuntalaisten vanhemmatkin. Kirjoita juttusi niin, että partion ulkopuolisetkin ymmärtävät, mistä on kysymys.

Älä muotoile juttua erilaisilla fonteilla, lihavoineilla tai väreillä. Taitto-ohjelmaan tarvitaan vain muotoilematonta tekstiä.

Tapahtumajutun otsikko on tapahtuman nimi.

Nimen jälkeen vastataan kysymyksiin missä ja milloin.

Juttua alustaa ingressi, jonka tarkoitus on houkutella lukemaan juttu. Voit esimerkiksi kertoa, mikä oli tapahtuman kohderyhmä tai tarkoitus, minkälainen oli tunnelma, keitä siellä oli, jokin hassu kommellus...

Itse juttua voi tarvittaessa jäsentää lyhyillä alaotsikoilla. Mitä pitempi juttu, sitä tärkeämpää on käyttää alaotsikoita. Sivunmittaisessa jutussa ne eivät ole välttämättömiä.

Pyri tekstissä kertomaan tapahtumasta kivasti ja värikkäästi. Mitä tehtiin, mikä oli osallistujille parasta tai kivointa, mikä oli erityisen hauskaa, sattuiiko jotain yllättävää... Jos jokin meni tapahtumassa pahasti pieleen, sitä ei kannata turhaan korostaa. Vältä asioiden luettelemista.

Jutussa saisi mielellään olla kuvia. Jos itse tapahtumasta ei ole yhtään kuvaa, voit etsiä jotain muuta sopivaa kuvitusta. Jos juttuun tulee taulukoita tms. grafiikkaa, nekin tulisi olla kuvatiedostoina.

Laita loppuun kirjoittajan nimi ja mahdollisten valokuvaajien nimet.

Lähetä valmis juttusi joko osoitteella anniinalaitakari@gmail.com tai vilma.kos99@gmail.com

Ja valokuvat kuvateksteineen kuvatiedostoina (Ei esim. Word-tiedostoon tai sähköpostin tekstikenttään liitettynä) jasmin.ketoja@gmail.com

Partioripari

Tippsundissa 1.-7.8.2015

Tämän vuoden varmasti mahtavin rippileiri, partioripari järjestettiin kesällä Tippsundin leirikeskuksesta. Toisen vuoden samoajat Vilma ja Jenna toimivat siellä isosina.

Alkujännitystä

Vaikka meillä kummallakin oli toki aikaisempaa kokemusta ryhmän johtamisesta, oli silti suorastaan hermostuttavaa mennä leirille ohjaamaan 27 nuoren äänestä laumaa. Heillä oli onneksi ollut oma Whatsapp-keskustelu jo puolen vuoden ajan, niin että suurin osa tunsu toisensa melko hyvin. Porukkaa oli joka puolelta Suomea, niin isosten kuin leiriläisten keskuudessa. Kaukaisin vahvistus oli Amerikasta asti tullut poika, joka tuli leiriläiseksi riparillemme.

Mutkia ja onnistumisia

Leirin ensimmäinen päivä tuntui leirinjärjestäjän painajaiselta. Koko staabi tuntui vielä olevan hieman jähmeä, ajatus ei kulkenut eikä yhteistyö pelannut. Leiriläiset eivät tuntuneet kuuntelevan ohjeistusta ja vähän väliä tuli epäselvyyksiä asioiden kulusta. Mutta onneksi se oli vain se ensimmäinen päivä. Leirin edetessä saimme itsellemme rutineja ja kokemusta päiväjärjestyksestä ja asiat alkoivat luistaa. Me isokset opimme pikkuhiljaa hyvän leirin salat: miten iltaohjelmia kannattaa järjestää, miten ohjeistaa leiriläisiä tekemään sitä ja tätä ja kuinka pitää yllä kaveruutta riparilaistemme kanssa siitä huolimatta, että olimmekin heidän ohjaajiaan. Päivien kaavat olivat yleensä hyvin samanlaisia. Oli herätys, aamupala, ruokaa ja oppitunteja ja taas ruokaa, iltaohjelma, uinti, iltapala ja hiljaisuus. Poikkeuksia päivän ohjelmiin tekivät esimerkiksi kanootein järjestetty pyhiinvaellus ja erään illan leirihäät, jossa leiriläiset itse järjestivät ohjelman ja kaikki roolit itse. Silinä kohtaa meinasu meidän isosten rinta ratketa ylpeydestä kun he hoitivat kaiken niin hienosti.

No mitäs sitten jäi mieleen?

Jokaisessa leirissä on aina jotakin, jokin hassu, ehkä vähän ikäväkin sattuma tai muuten vain upea hetki, joka jää mieleen vielä moneksi vuodeksi ja jota voi kertoa eteenpäin. Omani on kyllä ehdottomasti viimeinen ilta, kun tarkoituksenamme oli järjestää yöllä leirikaste, emmekä meinanneet saada riparilaisia millään nukkumaan. Siinä kohtaa meinasu epätoivo ottaa vallan kun olisi vain halunnut päästä untemaille omaan riippumattoon. Jenna taas jäi muistelemaan pitämiämme iltaohjelmia, koko leirin läpi kantanutta hyvää yhteishenkeä sekä mahtavaa porukkaa, jota saamme onneksi nähdä silloin tällöin muissa partiotapahtumissa.

Teksti: Vilma Koskela

